

DE HERKENNING

De discipel dan, welken Jezus liefhad, zeide tot Petrus: Het is de Heere. ● Johannes 21:7.

Dat is de wonderbare, de vreugdige herkenning: Het is de Heer.

't Was eerst zo heel gewoon: een vreemdeling aan de oever van de zee en een vraag naar de visvangst. Maar plotseling, dáár is het: de Heer. En het hart van Johannes begint sneller te kloppen van vreugdevolle ontroering, van grote liefde.

Het kan soms zijn, dat we niets anders zien dan de gewone dingen van het leven. Ze matten ons af door hun gewoonheid, wij worden moe in de sleurgang van alle dagen. We zouden iets anders willen, we zouden de ervaring willen van de discipelen op de berg der verheerlijking: Heer, het is goed, dat wij hier zijn.

Maar . . . dan kan het plotseling zijn in de gewone dingen van het leven, zó, midden in 't werk van alle dag dat er een ontroering door ons heengaat. Wij herkennen Hem, het is de Heer.

Laat ons opmerkzaam zijn. Het kan wezen, dat de Heer komt en we merken het niet. Hij spreekt tot ons, o, zo maar over heel gewone dingen en wij horen Hem niet, Hij staat daar wel, maar wij zien alleen ons werk, dat ons vermoeit.

Wie opmerkzaam is, wie verlangt met heel zijn hart naar een ontmoeting met Jezus, herkent Hem, als Hij komt. Hij komt zeker tot de mens, die op Hem wacht en naar Zijn komst uitzielt. Het is de Heer.

Misschien is het zo met ons, dat wij Hem maar liever op een afstand van ons houden. Wij willen Hem niet in ons leven. Wij kunnen wel klaar komen zonder Hem.

Toch komt Hij, telkens weer, want het is Hem om ons te doen. Hij komt en Hij vraagt: Hebt gij mij lief?

Het is de Heer.

Zalig hij, die op Hem wacht. Zalig hij, die weet, dat Jezus komt ook in de gewone dingen van het leven, midden onder het werk, als alles zo heel gewoon is. Want Jezus komt om ons te zegenen. Hij komt en Hij is onze Heer. En wij mogen met ons hart vol liefde aan Zijn voeten neerknielen: Mijn Heer en mijn God. K.